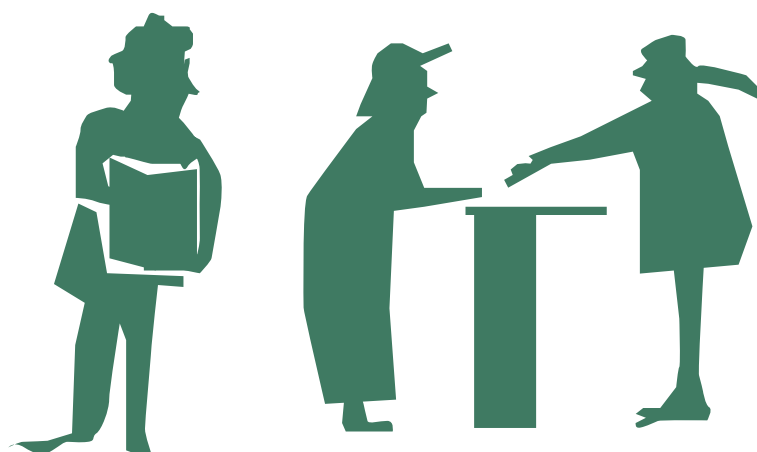

Folk om Longyearbyen som fysisk ramme

Fokusgruppe 09

Kunnskapsbaserte arbeidsplasser

JUNI 2020

Bakgrunn

Våren 2020 utførte LPO Arkitekter i Longyearbyen i samarbeid med Svalbard Social Science Initiative (SSSI) et prosjekt for å finne ut hvordan Longyearbyens innbyggere oppfatter og bruker byen, og hvilke behov og ønsker de har for stedet.

Målet var å få fram ulike stemmer og slik bidra til et kunnskapsgrunnlag om byen og samfunnet som kan fungere som et fundament for framtidig utvikling av byen vår.

Prosjektet inngår i en behovskartlegging som er en del av det selvinitierte prosjektet **Rett Plass Rett Form** til LPO, støttet gjennom Designdrevet innovasjonsprogram (DIP) av DOGA (Design og arkitektur Norge).

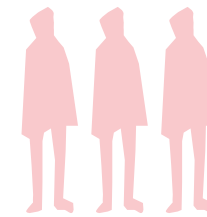
Vi utførte **ni fokusgrupper, strukturerte gruppeintervju**, med ulike grupper i byen, og snakket med til sammen 39 personer. Vi jobbet også interaktivt med kart som en del av samtalene.

Selv om det opprinnelige fokuset i samtalene lå på det fysiske bymiljøet, utviklet samtalene seg til å også omhandle sosial realiteter i byen, og **koblingen mellom det fysiske og det sosiale ble tydelig**.

I disse heftene presenterer vi resultatene av samtalene og håper på denne måten å kunne skape et engasjement for byen vår!

Deltakere

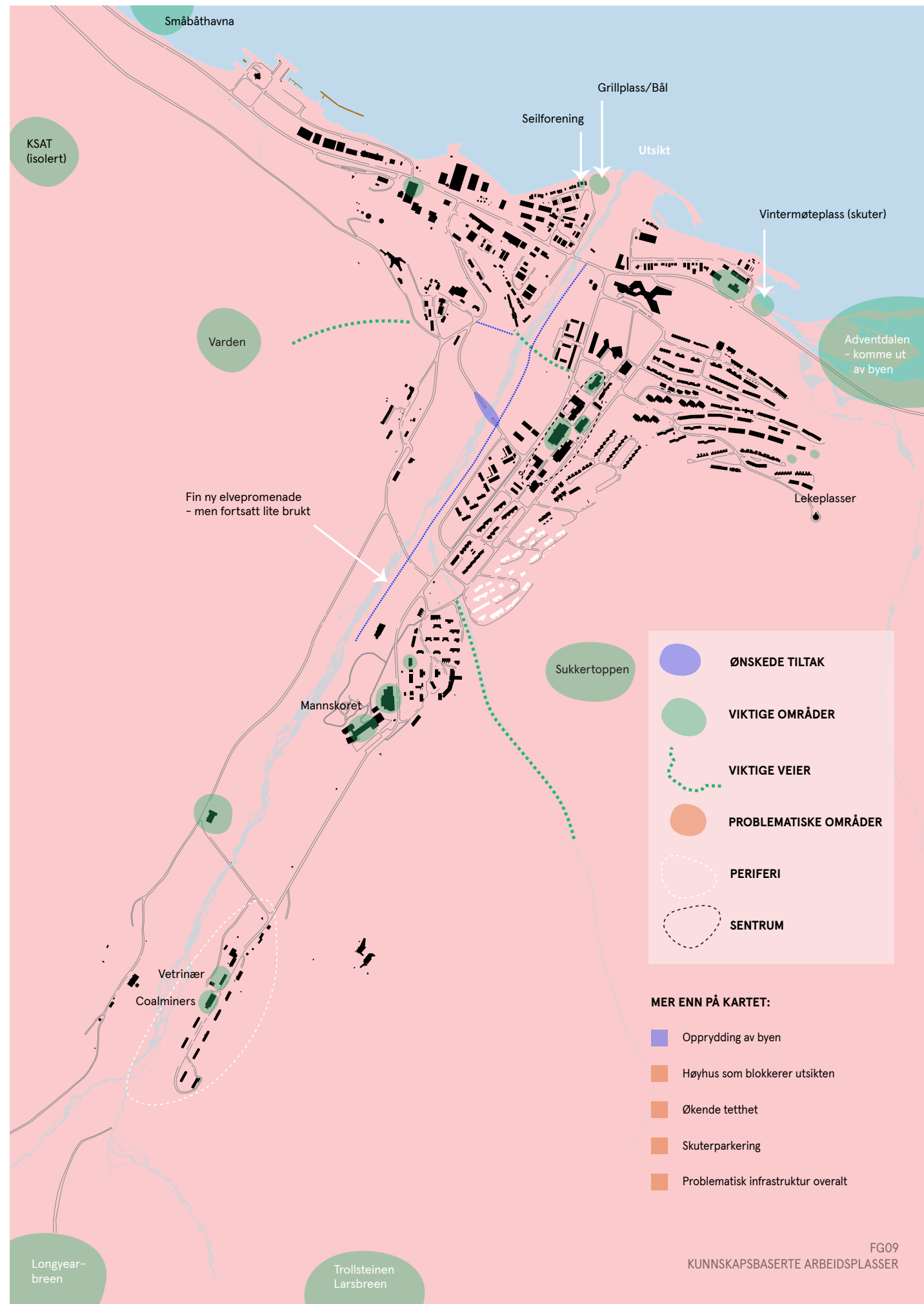

3 personer: alle fra Norge

Botid på Svalbard: 6 måneder, 2 år, 10 år

Gjennomsnittlig botid: 4 år

*Folk har forskjellige behov i forskjellige faser av livet.
Den niende fokusgruppen vår viser hvilke behov mennesker på kunnskapsbaserte arbeidsplasser identifiserer.*

Kart

Under samtale ble det delt ut kart over Longyearbyen der deltakerne kunne tegne inn viktige områder, problematiske områder og ønskede tiltak. Kartet til venstre er et samlekart for denne gruppa.

Folk i kunnskapsbaserte arbeidsplasser er aktive i samfunnet. De er skeptiske til at byen blir tettere, på grunn av stresset dette vil legge på den aldrende infrastrukturen og fordi utsikten fra sentrum blir borte. De vil at byen skal ryddes og være mer lik for alle.

Beskrivelse av byen

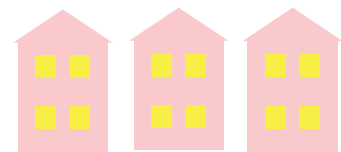
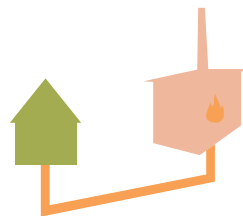
Byens identitet

“På fastlandet så vet du at du kan bo hele livet. Men her, så vet du at du ikke kan det.”

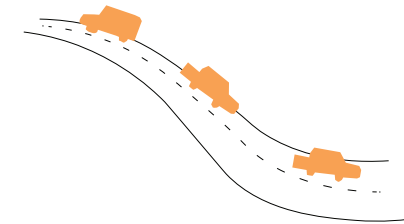
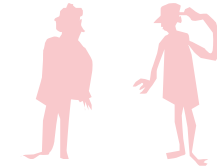
“Ting begynner å endre seg, nye fortau for eksempel.”

“Første gangen jeg kom opp virket det som et stygt sted, den industrielle delen og sånn. Og det har ikke virkelig forandret seg.”

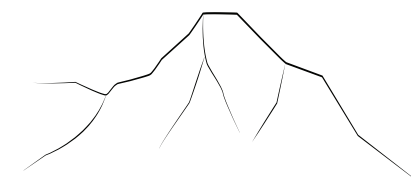
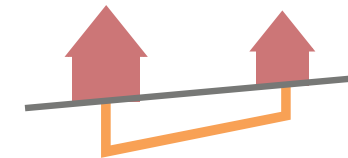
“Før var det verre, det var en dyng, et deponi, så nå som det er bygget på det ser det bedre ut, det gjemmer det.”

“Hvis du får problemer her, så er det ikke andre selskaper i din sektor, så du er alene. Det tar lang tid å få den hjelpen du trenger.”

“Veiene er mellom bedriftene, det er det som har bestemt hvor de går. De var ikke ment for folk.”

“Rørsystemet pleide å ligge over bakken, men nå har de begynt å grave det ned. Som ikke nødvendigvis er en bra ting fordi det er mer arbeid og vanskeligere å fikse.”

“Når du har fått gjort unna alle fjelltoppene, så går det i hobbyer, kulturelle arrangement, folka du møter.”

Bruk av byen, sentrum vs periferi

Hva folk bruker/gjør

- Folk går oftere ut her enn på fastlandet (billigere)
- Små leiligheter gjør det vanskelig å invitere folk hjem
- Mange er ute av byen i helgene
- Lager er plassert for å være praktiske
- Rør blir dekket over
- Elven blir bremsset med nye demninger
- Industrien må ta hensyn til kostnader og det er ofte ikke den peneste løsningen

“Det er få steder hvor det er så tydelig sosial dumping som her. Det er nesten akseptert som normalt.”

“Mange er bare her for å oppleve mest mulig og så dra igjen.”

“Så mange folk flytter rundt. Noen så ofte som 6 ganger i året.”

“Jeg tror vi også må tenke på hvem Longyearbyen er tiltenkt. Skal byen være fin for turistene? Praktisk for industrien? For folk som bor her?”

“Man trenger ting for familiene som bor her, for folk som bor her, fordi det er et viktig mål for staten. Men skal du også ha turisme, så trenger du en annen infrastruktur.”

“Jeg synes byen skal være for alle. Vi må huske på begge deler. Det må fungere sammen.”

Offentlige steder

- KB
- Fruene
- Seilforeningen / grillplassen
- Havnen
- Sentrum
- Adventdalen, naturen i nærområdet

“Jeg tror at KB spiller en viktig rolle. Når du går på Kroa, så sitter du med vennene dine. Det ville vært rart om noen andre kom og satte seg ved siden av deg. Men på KB så kan du lett sitte med folk du ikke kjenner. Og det er spesielt med KB. På Stationen så ville du heller ikke sittet med andre du ikke kjenner. Eller på Puben, eller på Svalbard.”

Sentrale steder

“Sentrum er gågata, fra sykehuset eller kanskje Kulturhuset, til Kroa.”

“Jeg ser et annet sentrum. Som her ved Elvesletta sør, hvor Thailenderne treffes og griller og ungene deres leker.”

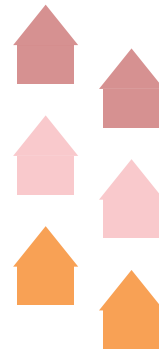
Problematiske steder og veier

- Høyden på bygningene, som blokkerer utsikten
- Byen blir mer kompakt
- Snøskuterparkering (selv om det var bedre i år)

“Det er problem-områder overalt.”

“Helt siden jeg flytta opp så har det vært en kamp om hva som skal skje med naustene. Hvem som har rett til å gjøre noe, hvem som ikke har det. Utskiftningen av folk i Lokalstyre forandrer også på ting.”

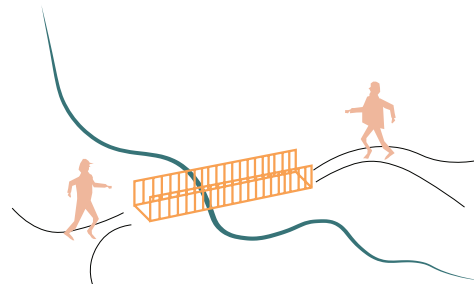
“Noen, dersom de kommer opp for å ha en opplevelse i et par år, føler seg kanskje aldri helt hjemme. De bare gjør det de kom opp for å gjøre og så drar de igjen. De utvikler ikke noe tilknytning til stedet.”

Ting som burde utvikles

- Broen burde bli gjenopprettet
- Den nye stien langs elva er fin men folk bruker den ikke så mye ennå
- (en generell følelse av at byen har nok å tilby)

«Sysselmannen har mange folk som kommer opp men du kan ikke gå over der uten å klarte opp den siden der. Det er ikke en god vei. Det mangler liksom en del.»

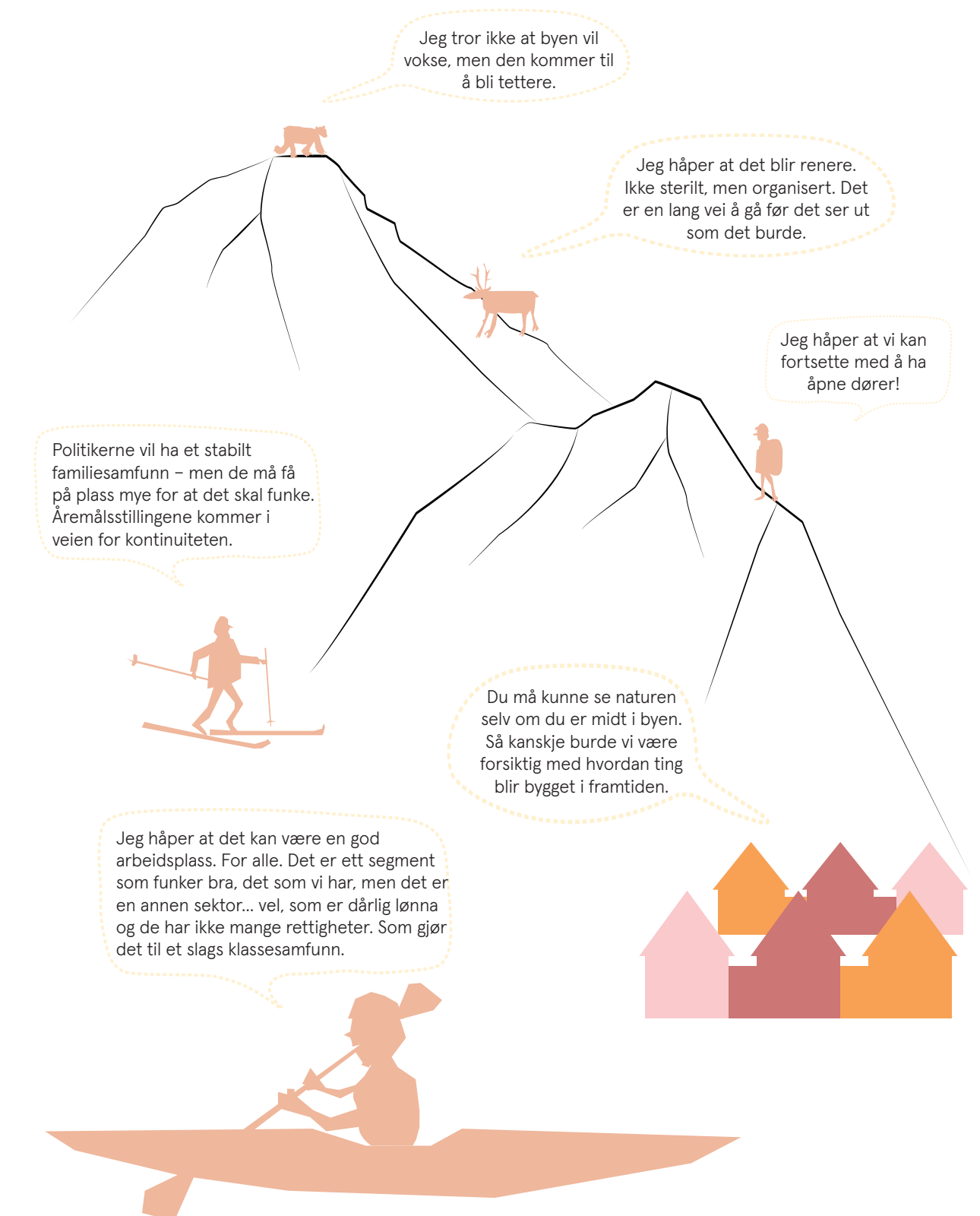
Transportmidler

- I jobbsammenheng: bil
- På fritiden: sykkel, til fots, på snøskuter

Framtidens Longyearbyen

- Tettere by og boforhold
- Ser gjerne at byen blir ryddet
- Et håp om mer likhet for alle

Gjennomgående temaer i diskusjonen

Arven etter company town, fortetting og ulikhet

Generelt var denne gruppen veldig pragmatisk og ga inntrykk av å være fornøyd med hva byen har å tilby. De var bevisst på hvordan den industrielle historien til byen har strukturert byen og dets infrastruktur. De var også bevisst på forskjellene mellom de ulike segmentene i samfunnet og uttrykker et ønske om mer likhet. De viste en pragmatisk tilnærming til det å bo i Longyearbyen, for eksempel i deres bekymringer angående hvordan nye bygninger vil påvirke byen, gjøre den tettere og sperre for utsikt.

De var bekymret for gjennomtrekk og ulikhet, og håpet at byen kan utvikle seg til å bli et bedre sted for alle (fysisk og sosialt). De følte at deler av byen fortsatt bærer preg av company town (ting som ligger og slenger, type bygg, veinettet osv), mens andre deler (sentrum, spisshusene, fargepaletten) reflekterer omstillingen til et lokalsamfunn. De var klar over tekniske problemer som gjør dette samfunnet annerledes enn samfunn på fastlandet (avstander, mangel på firma i samme sektor som kan hjelpe i krisetilfeller, mangel på plass til utbygging osv.). De var også klar over statens interesse av å opprettholde byen, men oppfatter byen som levedyktig, og vil at den skal bli mer sosialt balansert.

De mente at turismen behøver en annen infrastruktur enn den som finnes nå. De kjente på dilemmaet mellom de beste (og noen ganger billigste) tekniske løsningene for byen, og det visuelle aspektet. De opplever hvordan midlertidigheten av folk i regulerende posisjoner kan komplisere arbeidet med infrastruktur og at åremålsstillinger kommer i veien for kontinuitet. De så en forskjell mellom de som kommer for «opplevelsen» og de som investerer i stedet og vil være en del av samfunnet mens de er her.

Takk til alle deltakere!

R E T T
P L A S S
R E T T
F O R M
lpo

+

SSSI